

ת"פ 27261/08/15 - מדינת ישראל נגד אלי אגרי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 27261-08-15 מדינת ישראל נ' אגרי

בפני בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אלי אגרי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שיינפלד

ב"כ הנאשם עו"ד ונטורה

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של סחיטה באיומים, הטרדה מינית והחזקת פרסום תועבה ובו דמות קטין.

תמצית עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום נהגה הקטינה ילידת 0.0.000 לגלוש ברשת האינטרנט בפורומים שונים שנועדו להיכרויות. במהלך גלישה זו מסרה הקטינה לאחר, עימו שוחחה את מספר הטלפון הנייד שברשותה והוא פרסם אותו ברבים, ללא רשותה. בדרך זו קיבל הנאשם את מספר הטלפון של הקטינה.

בחודש אוקטובר 2014 יצר הנאשם קשר עם הקטינה באמצעות תוכנת ווטסאפ והציע לה להיות חברתו. הקטינה השיבה לו כי הוא מבוגר מדי עבורה שכן היא רק בת 14 והציע לו להכיר לה את אחינו, שהוא בגילה, אלא שהנאשם סרב.

הנאשם המשיך להתכתב עם הקטינה ואף הבטיח לה בהתכתבויות אלה כי אם תהיה חברתו, הם יתחתנו והא

יקנה לה את כל שתחפוץ בו.

הקטינה שלחה לנאשם תצלום של איבר מינה, אותו צילמה בעצמה במכשיר הטלפון שלה וכן שלחה לו תמונה נוספת, בה צילמה את עצמה כשהיא בחזה חשוף.

בתגובה לכך השיב הנאשם כי הוא רוצה "לשכב איתה" אך היא דחתה אותו והשיבה כי הדבר אסור עד שימלאו לה 18 שנים.

במסגרת ההתכתבות ביניהם העביר הנאשם לקטינה הצעות בעלות גוון מיני כמפורט בכתב האישום.

משהבין הנאשם כי הקטינה אינה נענית לפניותיו, איים עליה כי אם לא תהיה חברתו יפיץ את תמונותיה ברבים לרבות ברשת האינטרנט באמצעות אתרי פייסבוק ויוטיוב.

הנאשם אף ביקש להיפגש עם הקטינה בנמל אשדוד אך היא סרבה.

הנאשם הוסיף לאיים על הקטינה לבל תקטע את קשריה עימו או תעמוד בקשר עם גברים אחרים, תוך שהוא כותב לה הודעת בתוכנת הווטסאפ.

בהודעות אלה היו, בין היתר, איומים בוטים, לבל תעזוב אותו, לבל תסגור את הטלפון וכיו"ב, שכן אם לאו הוא יפרסם את תמונותיה. מדובר בהודעות רבות שחזרו על עצמן כמפורט בכתב האישום ובין היתר אף שלח לה הנאשם את תמונת גופה העירום כשלצידה כתב כי אם לא תענה לו ידאג שהתמונות יפורסמו בערוץ 24.

מחוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם מסר שבתקופה הרלבנטית לכתב האישום התנסה לראשונה בתחום ההיכרויות באמצעות האינטרנט וחיפש מישהי לקשר לצורך חתונה. לדבריו לא ידע כי מדובר בקטינה וכן ציין כי שליחת התמונות האינטימיות על ידיה נתפסה על ידיו כניסיון פיתוי מצידה ולכן לא תפס את מעשיו כהטרדה. מסר, כי עתה בדיעבד לאחר התערבות המשטרה ועם ההליך המשפטי מבין שהתנהגותו היתה לא ראויה ומצטער על כך. הוא שולל איומים על הקטינה.

עורך חוות הדעת ציין כי הנאשם כשיר לעמוד לדין, אך על פי הרשומות הרפואיות בעניינו של הנאשם הוא סובל מפיגור קל ועל כן יש מקום להביאו בפני וועדת אבחון על מנת לבחון האם יכולתו להבין את הפסול שבמעשיו נפגעה באופן משמעותי, לאור מצבו והליקוי השכלי ממנו הוא סובל.

בהסכמת הצדדים הופנה הנאשם אל וועדת האבחון של משרד הרווחה לבירור מצבו השכלי וההתפתחותי.

תחילה קבעה הוועדה כי הנאשם אינו מתפקד בתחום מוגבלות שכלית התפתחותית. נמצאה הנמכה קוגניטיבית על רקע קשיים נפשיים, רגשיים ואורגניים. נקבע כי הוא יודע להבחין בין טוב לרע, מותר לאסור ובין סיבה לתוצאה. עוד התרשמה הוועדה כי הוא מבין באופן עקרוני את הליכי ביהמ"ש וכי הוא כשיר לעמוד לדין.

הנאשם הופנה בשנית לוועדת האבחון על מנת לקבל חוות דעת ודרכי טיפול.

חברי הוועדה קבעו כי הנאשם מתפקד ברמה שאינה מוגבלת שכלית התפתחותית וכי תפקודו גבולי.

מומלץ כי יעבור אבחון תעסוקתי לצורך שלובו בתעסוקה מתאימה וכן יעבור הערכה פסיכיאטרית וטיפול בהתאם. הוועדה המליצה לשלבו במסגרת דיור חוץ ביתית מותאמת לצרכיו ולהמשיך ללוותו באופן אינטנסיבי על ידי שירותי הרווחה. עוד נקבע כי הוא זקוק לחינוך מיני חברתי ולמעקב רפואי בשל בעיותיו הרפואיות.

לאחר הדברים הלאה הופנה הנאשם אל שירות המבחן על מנת שימליץ הכיכד לממש המלצות אלה.

במסגרת הכנת התסקיר הופנה הנאשם אף אל המרכז להערכת מסוכנות ומחוות הדעת של מרכז זה עולה כי הנאשם סובל מפגיעה אורגנית קוגניטיבית וכי תפקודו נמצא בתחום הגבולי. התייחסותו לעבירות נעה בין הודאה חלקית לבין הטלת אחריות ויזומה על הקורבן וכן הוא מאשים את השימוש באלכוהול במעשיו. על אף מצבו ומצבו הנפשי שולל הנאשם צורך בטיפול או השתלבות במסגרות מותאמות למצבו.

לא ניתן להתרשם מקיומה של סטייה מינית. הרושם של המעריך הוא כי ההליך הפלילי מרתיע את הנאשם. הנאשם זקוק לטיפול ייעודי לעברייני מין המותאם ומונגש לאנשים עם בעיות קוגניטיביות. עוד התרשם המעריך כי הוא יפיק תועלת אם ישולב במסגרת שתענה על צרכיו הקוגניטיביים והרגשיים .

ההערכה היא כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם היא בינונית נמוכה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי בהתייחס לעבירות נשוא הדין, הרי שהנאשם מודה בעובדות, אך ניכר כי אינו מבין את הבעייתיות בהתנהגותו ואינו ער לפער הגילים בינו לבין המתלוננת . כרקע להתנהגותו מתאר את רצונו להינשא ומשלי אחריות על הקטינה ועל היותו תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הוא מחזיק בעמדה קורבנית ועסוק בנוזק שנגרם לו כתוצאה מההליך המשפטי וחסר אמפטיה לקורבן העבירה.

מאינפורמציה שהתקבלה משירות הרווחה עלה כי הנאשם מוכר להם מזה שנים רבות על רקע תפקוד ברמה גבולית. על אף מצבו ומצבו הנפשי שאינו קל ואף החמיר לאחרונה, הוא מסרב לקבל טיפול תרופתי, מסרב להשתלב במסגרת חוץ ביתית, במסגרת חברתית ובתכנית תעסוקה.

בשיחה עם הנאשם הנחה שירות המבחן את הנאשם לפנות לגורמי טיפול רפואיים בקהילה ואף סיכם עם גורמי הרווחה כי הנאשם יופנה לטיפול במסגרת מרכז מורשה לטיפול בעברייני מין, תוך ניסיון לשלבו במסגרות מתאימות למצבו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בסיכון להישנות עבירות דומות וזקוק לטיפול ולהכוונה.

במהלך הארכה שניתנה להמשך האבחון ושילוב בטיפול עמד שירות המבחן בקשר עם גורמי רווחה.

הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן בתקופה זו ואף חיזק קשריו עם גורמי טיפול. ניכר כי ההליך המשפטי מדרבן אותו ומציב לו גובלות להם הוא זקוק.

הערכת שירות המבחן היתה כי המסגרת המתאימה ביותר לנאשם היא הוסטל שיקומי לעברייני מין בעלי צרכים מיוחדים, שאמור היה להפתח אותה עת.

הנאשם סרב להשתלב במסגרת כזו ועל כן הציע שירות המבחן חלופה אחרת שגם בה יהיה, להערכתו, כדי לצמצם את המסוכנות הנשקפת מאת הנאשם.

על פי תכנית זו היה על הנאשם להשתלב בטיפול במכון שהוא מסגרת מורשה לטיפול בעברייני מין בעלי צרכים מיוחדים ובמקביל ישתלב בתכניות שיקום של שירות הרווחה, הכוללות מענה חברתי ותעסוקתי. וכמו כן ייבדק הצורך לשלבו, במסגרת שירותי הרווחה, בתכנית למיניות בריאה.

לצורך גיבושה של תכנית זו של שירות המבחן ניתנה ארכה נוספת.

במהלכה של ארכה זו עבר הנאשם בדיקות והתאמה לשילובו במכון לטיפול ייעודי בעברייני מין כאמור לעיל. הוחלט לקבלו לניסיון טיפולי בכפוף למעקב פסיכיאטרי צמוד.

למרות שבהמלצת שירות המבחן נפגש הנאשם עם פסיכיאטר, הרי שהוא התמקד בפגישה ברצונו להסיק אפוטרופסות על רכוש שמונתה לו ולא נענה להנחית הפסיכיאטר לנטילת תרופות. הוא המשיך להתנהל באופן שאינו מווסת ואימפולסיבי ונמצא במצוקה נפשית מתמשכת. סוכם עם הנאשם כי ייפגש שוב עם הפסיכיאטר, אך הוא לא פעל בהתאם לסיכום וכאשר הוא אינו מצוי במעקב ובטיפול, המהווה תנאי לטיפול ייעודי, לא ניתן היה להתחיל בטיפול.

נעשה ניסיון לשלב את הנאשם במועדון חברתי לאנשים בעלי צרכים מיוחדים, במסגרת שירותי הרווחה, אך הדבר לא צלח בשל מסוכנותו המינית.

שירות המבחן ציין כי הוא מצוי בקשר ממושך עם הנאשם ועם משפחתו וכי הוא התרשם כי הנאשם חסר מוטיבציה לטיפול וחסר הבנה לנזקקות שבמצבו.

שירות המבחן סבור כי נוכח נתוניו ומצבו של הנאשם, הרי שהמסגרת המתאימה לו היא דיור חוץ ביתי במסגרתו יקבל "סל שירותים" לרבות טיפול ייעודי לעברייני מין, אך כאמור לעיל, הנאשם סרב לכך. גם ניסיון לתכנית טיפול בקהילה לא עלה יפה ובמצב זה, אין שירות המבחן יכול לגבש תכנית לשיקום מונע או לבוא בהמלצה כלשהי.

התביעה הדגישה את הצורך כי ביהמ"ש ישקול את שיקולי ההגנה על שלום הציבור ואת החובה להגן על קטינים העושים שימוש ברשת האינטרנט.

לטעמה של התביעה הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא גבוהה.

התביעה הדגישה כי הנאשם לא הרפה מהקטינה, המשיך לשלוח לה הודעות, ביקש ממנה להיפגש עימו וכשהבין שאינה נענית לו החל לאיים עליה כי תמונותיה יפורסמו ברבים.

התביעה הביאה את חוות הדעת הפסיכיאטרית ואת חוות הדעת של וועדת האבחון וציינה כי על אף לקותו של הנאשם, הרי שנקבע כי הוא מבחין בין טוב לרע ובין מותר לאסור ומבין את משמעות העונש ואין כל ראייה לכך כי בעת ביצוע המעשים נפגעה יכולתו להבין את מעשיו או שנפגעה יכולתו להימנע מעשייתם.

התביעה הביאה בפני ביהמ"ש אסופת פסיקה להציג את הענישה הנוהגת וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 10-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

התביעה הפנתה אל חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות ולפיה משליך הנאשם את האחריות ממנו והלאה וכן אל תסקירי שירות המבחן מהם עולה, סוף דבר, כי הנאשם חסר מוטיבציה לטיפול וחסר הבנה לנזקקות שבמצבו.

לאחר ששקלה התביעה מחד את ההנמכה הקוגניטיבית במצבו של הנאשם ואת העדר העבר הפלילי ומנגד את אי נטילת האחריות באופן מלא ואת אי עשיית המאמצים לחזור למוטב, עתרה כי יוטל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל המצוי בחלק התחתון של המתחם, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, אשר לטעמו, מצויות ברף התחתון ביותר של העבירות מסוג זה.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם גבולי מבחינת הבנתו והגם שהוא בן 40, הרי שהבנתו כשל נער.

ב"כ הנאשם הוסיף וציין כי הגם שמדובר בקטינה בת 14 היא זו ששלחה לו מרצונה את תמונותיה.

עוד ציין כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני כשלוש שנים ומאז לא הסתבך הנאשם, דהיינו, אפילו ביכולותיו הדלות הוא למד את לקחו. הוא ביקש כי עמדתו של הנאשם אשר מסרב לעזוב את ביתו ולצאת למסגרת חוץ ביתית תובן בנסיבותיו של נאשם זה.

ב"כ הנאשם סבור כי העבירות מצוייות ברף הנמוך ביותר של עבירות אלה וכי אף הסחיטה באיומים היא ברף נמוך ביותר.

לטעמו יש לבחון היטב את נסיבותיו של הנאשם, שכן מדובר במי שאינו יכול לעמוד בגזירת עונש מאסר בפועל עליו.

לטעמו, במכלול הנסיבות ניתן להסתפק במאסר מותנה.

במעשיו של הנאשם יש משום פגיעה חמורה ומשמעותית בערכים מוגנים.

הנאשם פגע ככלל בשלום הציבור ובפרט בשלומה, בטחונה האישי, שלוותה וכבודה של הקטינה.

מדובר במעשים חוזרים ונשנים של נאשם בן 37 כלפי קטינה בת 14, מתוך ידיעה כי מדובר בקטינה בגיל זה, שכן לא רק שהיא מסרה לו את גילה ויידעה אותו בעובדה זו, אלא שאף ציינה בפניו כי לאור כך הוא מבוגר מדי עבורה.

לא היה בכך כדי להרתיע את הנאשם והוא המשיך בפניותיו אל הקטינה שהיו בוטות ובעלות אופי מיני.

אמנם הקטינה, ביוזמתה, שלחה לנאשם תמונות שלה בהן חלקי גופה היו בעירום, אך כאמור, יש לזכור כי מדובר בקטינה בת 14 והנאשם לא אמור היה לנצל את גילה הרך.

מדובר בפניות בעלות אופן מיני בוטות ובלתי ראויות בעליל אל הקטינה.

וחמור מכל אלה, שהם חמורים לכשעצמם, הנאשם הוסיף על פניות אלה בפניות אל הקטינה על מנת שתפגש עימו ומשהבין כי היא אינה נענית לכל פניותיו, הוא החל לאיים עליה כי יפיץ את תמונותיה, שכאמור חלקי גופה נראים בהן בעירום, ברבים.

הנאשם חזר על איומיו שוב ושוב ולא נרתע מלהפיל את חיתיתו ומוראו על הקטינה.

בית המשפט העליון נדרש, למרבה הצער, לא אחת לעבירות מעין אלה, המבוצעות ברשת האינטרנטית.

ביהמ"ש התייחס לסוג חדש, באופן יחסי, זה של עבירות, בציינו כי הגם שאין מגע בין הנאשם בעבירות מעין אלה, לנפגע העבירה, יש מקום להחמיר בגינן.

ראה לענין זה ע"פ 2656/13 פלוני נ. מ"י וכן את שנקבע על ידי ביהמ"ש העליון ב-בש"פ 2065/13 פלוני נ. מ"י:

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש... האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים שלא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט רחוק... מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני... כיפה אדומה כבר איננה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. ... אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך איפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת התרבות העבריינית של הרשת".

בית המשפט העליון אף הדגיש את חומרת המעשים כאשר הם מבוצעים כלפי קטינים:

"בית משפט זה חזר רבות על סלידתו מעבירות המבוצעות כלפי קטינים והחשיבות להחמיר בענישה באותם מקרים כדי להביא להרתעה רחבה. בפסיקה צויין כי פער הגילאים מקנה ליחסים אלה את אופיים הפלילי אף מקום בו חלקן בוצע בהסכמה...") (ע"פ 2656/13 הנ"ל).

ועוד נאמר:

"בית משפט זה ציין לא אחת את מידת החומרה הידועה לעבירות מין בכלל וכלפי קטינים בפרט ואת מדיניות הענישה בעבירות אלה אשר ראוי כי תהיה, ככלל, מחמירה באופן שיש בו כדי לבטא הן את האינטרס הציבורי בהרתעת עברייני מין פוטנציאליים, הן את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לגופם ולנפשם של נפגעי עבירות אלה...אשר לעובדה כי עבירותיו המערער בוצעו במרחב הווירטואלי, אין בכך כדי להקל בענישה הראויה למעשים האמורים..."

"ביצוען של עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולא נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט. החשיפה הגדולה של קטינים לרשת, הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע במספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה, כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם"

(ראה ע"פ 3576/14 מניס נ. מ"י)

מתחם הענישה הראוי למעשים אלה של הנאשם הכוללים לא רק את הטרדתה המינית של הקטינה, אלא גם החזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין ובמיוחד את סחיטתה באיומים של הקטינה נע בין

8-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הנסיבות לחומרה האופפות מקרה זה פורטו לעיל.

עסקינן בנאשם שנתוניו אמנם גבוליים, אך הוא אינו מצוי בתחום הפיגור השכלי, אלא שתפקודו גבולי. הוא נמצא כשיר לעמוד לדין ועולה מכלל חוות הדעת בעניינו, כי הוא מודע למצבו, על אף התבטאויותיו, שיש בהן כדי לצמצם מאחריותו ולטשטש אותה.

הנאשם משליך את האחריות למעשים על נפגעת העבירה, שאין צריך להזכיר כי היא קטינה בת 14.

והוא חסר אמפתיה לה ולנזקים אפשריים אשר נגרמו לה כתוצאה מן המעשים.

כל הגורמים אליהם הופנה הנאשם מצאו כי הנאשם נזקק להתערבות טיפולית בכלל ולכזו בתחום עבריינות המין בפרט. אלא שהנאשם לא שיתף פעולה בתחום זה וגם כאשר כבר נמצאו לו מסגרות מתאימות שיוכלו לקדם את עניינו, הוא לא פעל כנדרש ממנו, על מנת שיוכל להתחיל בהליך הטיפולי המינימלי, בו ניתן היה

לשלב אותו. בתהליכים אופטימליים יותר לא ניתן היה לשלבו, עקב אי הסכמתו לעשות כן.

על כן לא ניתן לשקול שיקולי שיקום כנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם.

עם זאת, התחשבתי בנתוני האישיים של הנאשם ובנסיבותיו האישיות כנסיבה לקולא, שלולא כן היה העונש המוטל עליו חמור הרבה יותר מזה שייגזר עליו.

עוד התחשבתי בכך שזהו עונש המאסר הראשון המוטל עליו, על כל ההשלכות שיש לכך.

כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע, אני גוזרת על הנאשם -

תשעה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי לפי החוק למניעת הטרדה מינית, עבירה כלשהי שיש בה איומים, או עבירה לפי סעיף 214 לחוק העונשין.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי סמלי למתלוננת, שפרטיה המלאים יועברו למזכירות על ידי המאשימה, בסכום של 3,000 ₪.

הסכום ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/1/18 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.